

[Hendriksen.]

meget beklageligt, at man fra den højtærede Socialministers og Regeringspartiernes Side ikke har kunnet bøje sig saa meget hen imod os, at der har kunnet opnaas Enighed om Formerne for en saadan Lov om Ferie med Løn, men desværre har man i det andet høje Ting fejlet vore Ændringsforslag ned af Bordet. Nogen Grund til at tro, at den højtærede Minister vil stille sig synderlig mere velvilligt over for vore Synspunkter under Behandlingen i dette høje Ting, har jeg ikke, og medmindre den højtærede Socialminister nu giver Udtryk for Forhandlingsvilje og Imødekommenhed over for vore Synspunkter, er det ikke min Hensigt at forlænge Forhandlingen ved at stille Forslag om Udvalgsbehandling, fordi en saadan simpelt hen vil være ørkesløs og tidsspildende, saafremt man ikke fra den højtærede Ministers eller fra Regeringspartiernes Side erklærer sig villig til at forhandle med os om Ændringer i Omegnen — jeg siger udtrykkeligt i Omegnen — af de Forslag, mit Partis Udvalgsmedlemmer fremsatte i det andet høje Ting ved Sagens anden Behandling, hvor de blev nedstemt af Regeringspartierne.

Det foreliggende Lovforslag er efter vor Anskuelse alt for vidtgaaende. Det er naturligt — det har jeg allerede sagt en Gang — at give Arbejdere og Funktionærer og dermed ligestillede, som har Arbejde Aaret rundt, en passende Ferie, og jeg finder, at den Ferie, der er foreslaaet, er passende, men der er ikke nogen Anledning til at give Løsarbejdere, altsaa Folk, som kun har Arbejde en Del af Aaret, Ferie, for de har sædvanligvis, desværre kun, Ferie nok.

Vi finder det urimeligt, at der f. Eks. for Landbrugets Arbejdere kun kræves 25 Arbejdsdage i et Aar i samme Virksomhed, for at den paagældende skal have Ferie med Løn. En saadan Bestemmelse synes os ubillig, selv om der kun er Tale om Ferie med Løn 1 Dag for hver Maaned, i hvilken den paagældende har udført Arbejde i Virksomheden. Vi finder, at kun Personer, som har udført Arbejde i samme Virksomhed i væsentlig længere Tid, saaledes at der er skabt en vis fastere Forbindelse mellem de paagældende og Virksomheden, bør have Ret til Ferie. Saaledes

som Forslaget er formuleret paa dette Punkt, bliver det i mangfoldige Tilfælde ikke et Ferieforslag, men et Forslag om et Løntillæg paa 4 pCt. for i Realiteten alle Arbejdere og dermed ligestillede, som ikke for Tiden har Ferie med Løn, og en saadan Bestemmelse mener vi ligger ganske uden for Lovgivningsmagtens naturlige Omraade. Den af den højtærede Minister foreslaaede Bestemmelse er da heller ikke i Overensstemmelse med de Bestemmelser, der er fastsat i de Konventionsudkast, som er uddarbejdet af de internationale Arbejds-konferencer i Genève i 1936. I det hele er Forslaget langt videre gaaende, end den internationale Arbejds-konferences tvende Konventionsudkast angiver.

For at regulere Lovforslagets Rækkevidde paa dette Omraade stillede mit Parti i det andet høje Ting et Ændringsforslag, der gik ud paa, at Lovforslagets Bestemmelser kun skulde omfatte Personer, der havde udført Arbejde i samme Virksomhed i 4 Maaneder, saaledes at de paagældende fik Ret til Ferie med Løn 1 Dag for hver Maaned, de havde arbejdet i Virksomheden. Vi tilføjede, at hvis Arbejdet var at anse som Bibeskæftigelse, berettigede det ikke til Ferie med Løn. Vi har ogsaa stillet Ændringsforslag om, at Personer, hvis Arbejde er af sæsonmæssig Karakter, ikke falder ind under Lovforslagets Bestemmelser, naar den aarlige Arbejdssæson ikke overskrider 6 Maaneder. Hvis der skal være Ræson i en Feriebestemmelse — og det skulde der jo gerne være —, bør denne Bestemmelse kun komme dem til Nytte, der trænger til Ferie, hvilket vil sige de Personer, der praktisk taget har Arbejde hele Aaret rundt. Personer, som kun arbejder en Del af Aaret, eller maaske et halvt Aar, trænger ikke til Ferie. De har, desværre baade for dem selv og Samfundet, Ferie nok i Forvejen. Vi vil ikke medvirke til en camoufleret Lønforhøjelse i et Forslag om Ferie med Løn. Vi ser gerne, at Personer, der arbejder Aaret rundt, faar Ferie, og vil gerne medvirke til Bestemmelser i saa Henseende — det tror jeg, jeg har gjort ærede Medlemmer klart —, men vi vil ikke gennem Lovgivningen medvirke til en camoufleret Lønforhøjelse. Nu sagde den højtærede Socialminister ganske vist i